

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 9.

Götheborgske

S p i o n e n .

Lördagen, den 27 Februarii, 1768.

Slutet af Anmärkningen wid Tan-
karne om private Informatorers
Swärigheter.

Änånda Numer hade m. H. kanske, gif-
wet mindre anledning til granskning, om
han utelemnat Historien om de Studerandes
Lefnads-lopp, såsom tilförene nog bekant.
Det hade kunnat göra oss, som Informatorer,
illa mycket, om Götheborgsboarne weta an-
tingen wi sätta af våra pengar wid Aca-
demien eller Gymnasium, eller om wi äro i skuld
innan wi komma hit. Detta sednare är ju
allmänt öde; kan således ej blott för vår bes-
qwämlighet skull ändras i Götheborg.

N:o 3 därtuti m. H. plagar på Disciplarnes
Förtro-nsvar, kunde, i wist fall, ega sin rikt-
tighet; så framt m. H. icke därigenom, på
långt håll, gifwet anledning at tro, det har
fätt,

fätt, på et oangenämt sätt, Panna sine Lärjuttar hårdhändte, hvilket jag dock önskar ej måtte af någon misstänkas; äfwen som jag ej därtill eger minsta skäl. Min Herres sista sats är dock aldeles wäl grundad, nämligen at föräldrarne böra säga Informatörerne deras fel förtroende.

N:o 4 Kan jag ej med så mycken insigt gratulera, som m. H. med nog grannhet gått igenom bästa sättet at underrisa barn: det får jag för min del säga, at jag twiflar intet på en god werkan af det p. 27 upgifna sättet; håll jag fått den tanken, at et barn ej kan weta åtskilliga sanningar, utom at höra eller läsa dem. Imedlertid måste jag hänwisa mine Läsare til sidstnämnda Nummer p 27, för at få del af den förtreffeliga upgiften, angående barnens underrifning.

Det skulle waret of andre Informatörers kårare, om m. H. ej så mycket beklagat wärd knappa löner i jämnförelse med Herrar Handelsbetjenter. Jag finner 5 a 600 Dal. Samts lön för en Informator så god som 12 til 1800 Dal. för en Handelsbetjent, som i hela 8 kanske 12 til 14 år upoffrat sin hwila och nögen för sin Herres tilwärt i Handelsrörelsen.

Skulle m. H. blifwet på gatan skuffad af någon hwiebent Språttöf; är det mig okänt, och at en sådan ej haft respect för wårjan, ör skamlöst; men dels äro desse unge af m. H. så kallade Hebetier ej så många, dels hafwa de ej

ej så stora löner, kanske ock en stor del alsinga, dels torde ej vara mödan värdt at afundas på dem, efter de skulle mid årets slut för sin stat skull komma at hafwa samma förmån som jag och min Herre, jag menar, ha några björnar. För öfrigt kunde jag lätteligen mistaget mig på medlen, hvarigenom desse Hebetier kunna skaffa sig insigt i wettenskaperna, om jag ej p. 43 funnet dem hafwa den besynnerliga wanan at winna den antingen genom Studerande, eller ock genom utländska resor, eller, som besynnerligast är, genom egen flit.

Nåstan alla saker 'ega sit undantag. Äfwen som m. H. inter lär i Göteborg, ej heller annorstädes finna en til alla delar efter sit hufwud passad condition; så lär ock intet ges skälliga anledningat at klaga öfwer Patronernes upförande, då man sjelf äger nog wett at wända de fiesta omständigheter til sin fördel: och, i fall m. H. skulle finna sig i någon wädelig ställning i anseende til sin Patron; beklagar jag, men måste säga, jag fruktar det at m. H. sjelf är därtill ordsaken; ty man erkänner merändels öfwer alt en stickelig Informators värde; och lär m. H. vara den ende som kan ha någon ting på sin Patron at klaga.

Detta är hwad jag forteligen erott m. Herres tankar förnämligast funnet at påminna. Jag kan ej smickra mig af det hoppet at för
 3 2 tjena

tjena så mycken tack af Götheborgsboarne för
mina anmärkningar, som m. H. trott sig ega råts-
tighet at få för en Nyhet han bringat å bane.
Jag tør wåga försäkra, at man roat sig at
min H. tankar, och då är ändamålet wunnet;
men om m. H. får tack för sine tankar, och de
där lätta utdotta målningarna af en sprätt,
Kan jag ej försäkra, så framt man ej skulle wil-
la tro, at det lönar mödan at tacka för Ny-
heter, som äro långa, men säga ingen ting.

Luctoren til dessa anmärkningar har welat, i mit
Wackblad, wara namnlös. Wäre Herrat Antis-
poder äro snöbarligen bänge I formatorer. Am-
net är intresserande, och wär Almånhet bör bil-
ligt blifwa domare.

Swer Directeuren wid Swenska Ost-
Indiska Compagniet, samt Riddaren Herr
Claes Grill, har en wälment och ej olyckelig
Poet ytradt följande tankar:

Här hwilar, Wandringsman, bland Swens-
ke Hederstman,
En stor och wärdig Man, men störst som
månstjowån,
Som med et stadat wett sin hela wandel prydde,
Som Gud och Konung städs med nit och wörds-
nad lydde.

Du lär ej undra nu, hwem jag dig nämna wil.
Du giffar straxt Hans namn, förr än jag
nämner Grill.

Swer

Oftver Fru M. H. D. L.
 Död B. U.

En allmänt saknad Fru går bort at målet hinna.
 En wärdig Dygdens Bild syns snart från of
 förswinna,
 En Sol, som prägtigt lyst, sig gömmer alt
 för brott:
 Föräldrars ålders tröst, en ömsint Makes
 fågnad,
 Des närmste Likes hågnad.
 Bli tidigt grafwens lott.

Hwad under! om man ser en flod af strida tårar,
 När sådan stor förlust, så många sinnen sårar.
 När stora hus dö ut, då är ju mörkret qwar;
 Ho är wäl då så ljum, at han wär Fru ej saknar?
 En egta dygd hon waktar,
 Ej hos of alla dar.

Alt röwda Himlens lag, och trygta sinnen lisa,
 Alt på et wärdigt sätt sin mänskjo-kärlek wisa,
 Alt intet märka sjelf hur nära äran bor,
 Af stor och ädel själ et synbart witne bära:
 Det war wår Dödas Ära,
 Och gjorde Hånne stor.

Wår wördnad Hånne ner i mörka grafwen
följer ;

Fast för wår swaga syn, Hon tidigt sig fördölijer.
Des sälla ändrings del, det säkra prof of ger,
At Gud tåks härligt den från tidens öden rycka,
Som Han til ewig lycka,
Beredd och wärdig ser.

J. S.

I början af förlidet är utkom i Upsala denna
Graffskrift öfwer Assessoren Herr Jacob Tersme-
den. Dör huru en wärdig Son på 18 året, som
ock straxt därefter dödde, sörgde en älskad Fader :
I blicken wåg och wind och himmel uprörd
blifwer :

Från hamnens lugna stöd wårt skepp ät rym-
den drifwer ;

En bölja Styrman sjelf i djupets wirfflar drar :
Natur kom wis mig du hwad annat af dit wilda,
Som bättre torde bilda
Min saknad af en Far!

Af hwad du skönast har mig intet wil behaga :
Det enda är mig skönt, som hjälper mig at klaga,
Som skymtar för min syn med ångslan och med
nöd :

Du målar mig förlust af sjunka och förbrinna ;
Dock skatter kan man finna.
Men död förblifwer död.

Hwad

Hwad batar ot jag fått den bästa Fader ega?
 Ut rygtet säger mer än hwad mig egnat säga:
 Och wänner reda til en sömndryck af beröm.
 I grymme, är ej nog med hwad jag sjelf kan
 säga?

När mina serget wäka,
 Så hjälper ingen dröm.

Låt tiden, om hon kan, förtaga hwad mig särar.
 Nu herskar blott min sorg, min lust är mina
 tårar:

Uck måtte de dock fritt få tolka hwad mig
 qwål!

Min ömhet säger rinn, Min Far befaller spara:
 Jag borde tröstad wara;
 När Han mår ewigt wäl.

Carl Tersmeden.

Kyrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen födde 1 Goffe
 och 3 Flickobarn. Wigde Handelsmannen
 Herr Gottlob Swensson och Jungfru Maria
 Eleonora Schönfeldt: Styremannen Nielas
 Wallgren och Enkan Catharina Högberg.
 Döde Rådmannen Herr Peter Aurell, af tår-
 rande sjukdom: Timmermans-Enkan Inge-
 borg Swensdotter, 70 år, af ålderdom: Klams-
 pare-Enkan Rebecka Blombeck, 60 år, af
 slag: Ekare-Enkan Maria Jönsdotter, 58 år,
 af

af feber, Färgaren Axel Häger, 66 år, af
brösthvårk: Notarien H. Gustaf Mollenhauer,
42 år, af slag, och 7 barn af koppor och slag.

I Dyfka Församlingen wigde Olof Anderk
son Korck och Enkan Elisabeth Maria Syman.

Kyrkoherden i Eråslöf och Warbergs fäst-
ning, Herr Carl Homan är den 18, och Com-
ministern i Lundby och Wettlehårad Peter
Eliå Bass den 20 i denna Månad med döden
afgånge.

Rundgörelser.

Från Afledne Borgaren Olof Dahlgrens
Sterbhus, annodas de som där hafwa nå-
gra fordringar at sig ofbedrögeligen med dem
infinna: åfwenledes de som hafwa pantet i be-
målte hus, at dem genast inlösa; i annor hån-
delse förfares med dem efter Lag, och som
Sterbhuset med det snaraste kommer at af-
slutas, så har den uteblifwande eller försum-
melige at skylla sig sjelf; om honom ej seders
mera den rätt kan tilfalla som nu tilbiudes.

En sielswex sked, märkt med årtalet 1751
år, för 3 weckor sedan, utan twifwel stulen.
Egaren lofwar skäligen wedergållning at den,
som hånne gitter återkaffa.

En wäl conditionerad försittig öfwertåle
wagn är til salu. Om stället hwaråst han
kan beses, åfwen som om priset lemnar jag
muntelig underrättelse.

En twåfittig Phaeton är åfwen sal.
Stället hwaråst han kan beses nämnes af mig.